

PŘÍBĚH

PTÁČEK S ANTÉNOU

Na české straně Vysočiny česko-moravské stojí už od třicátých let dřevěná útulna, která lidem pera slouží za úkryt před bábelem velkoměsta, aby vůbec mohli pracovat, psát. Přední průčelí hledí na silnici, velmi živou, neboť železnice tudy nevede. Avšak zadní průčelí jako by o tom všem nevědělo. Prostírá se před ním prostorný trávník, který potom křovinatou strání příkře spadá do kaskád horského potoka, míří do divočiny.

V zimě přilétají na balkónky sýkory, otrlé koňadry a delikátnější modřinky, s nimi se dělí o místo kosi, a tu a tam se ukáže brhlík. Prostora na zemi je prázdná. A já tam přece našel známky života. Pod okny haly jsou přes zimu složené lavice a stoly, okno kuchyně je volné. Tady, pod výhledem z kuchyně, vedla stezička do krytu pod haldou nábytku a pokračovala tmou dále až ke dveřím. Skládala se z otisků tak miniaturních stojáčků, že to připomínalo květinové skřítky. Tvorečky, kteří se schovávají pod zahradním zařízením, když zanikly zahradní květy.

Vás já musím vidět, umínil jsem si. Neviděl jsem, přes den se tudy nemihl ani stín. Až teprve časně ráno, těsně po rozbřesku jsem jednoho spatřil. Ne skřítko, nýbrž ptáčka, našeho nejmenšího, ptáčka s anténou, střízlíka. Jednoho jediného. On to byl, kdo

povídka

nadělal tolikých stop, sbíral, co z kuchyně se natrousilo pod okna, ty drobčky, jichž si kloudný zvěr nepovšimne. Lahodil mému oku jako tolikrát jindy, hnědý, břicho zdobené krahujkami, příčným vlnkovaním, křídla polosvěšená, ocásek vystrčený vzhůru jako anténu.

Můj ty šotečku, hladil jsem ho v duchu, kolikrát tys mi dělal společnost, a teď se přede mnou schováváš? Víím, lidem může vadit i pták, i tak nevinná dušička, jako je ta tvoje opeřená, ale mne ses nebál nikdy. Vídával jsem tě u tvých kulovitých příbytků, jež postavils pro svou družku a pro své dvě rodiny, pro jarní a letní, a já se radoval z tvých drobčků, když jsi je po několika týdnech vyváděl z kukaně na světlo boží a rozdělovals mezi ně svá odpočívadla jako léna.

Nebál ses mě nikdy, tvářil ses, že patříš ke mně, nebo já k tobě. Posledně jsi prolézal jako myška nejhustší spleť přizemních křovin, zatímco já se kochal vodou voděnkou, tříští vln mezi kameny, a sprádal si z té neklidné osnovy přšek brokáty a zlatohlavy výjevů. Přerušil jsi kutění, usedls na holou růžovou ratolest a upřels na mne své moudré oko. Tehdy jsem si uvědomil, jak blízko máme k sobě: že oba jsme děti jedné matky, polétavé planety Země, že tedy jsme jedné krve, bratříčku, ty a já... A víím to dodnes, i nyní.

WEB: www.oci.cz/sihasepa/
vyšlo: 15. 10. 2025

Ilustrace: Testérka fotky: Canon G7X
e-mail: sihasepa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Michael, Jaromír Tomeček

456

SIHÁČEK

říjen 2025

Jak to zvládáme

CO SE STALO

1. 10. — bylo zataženo, tu a tam mžilo, a bylo docela chladno. Opět jsme začali venku, v druhé polovině schůzky jsme se přesunuli do klubovny.

Ve střelbě jsme se věnovali poslednímu způsobu střelby ve stoje. Protože mladší nejsou schopni pušku samostatně udržet, měli trojnožku jako podporu.

Po střelbě jsme si připomněli hračku z 80tých let minulého století jménem Disc-o-shooter, která vystřeluje barevné disky.

V dalším čase jsme se přesunuli do klubovny. Provedli jsme několik nábytkových úprav a pustili se do zdolávání překážkové dráhy. Měli jsme naplánované dvě kola, první na rychlost, druhé na šikovnost, to jsme se pohybovali se lžičkami s pingpongovými míčky.

Před závěrem jsme si ještě na chvíli zahráli Symplegády. V časové tísni jsme si ani nepřipomněli srážející se skály, podle kterých se hra jmenuje.

Na závěr jsme vyhlásili vítěze zářijového bodování — gratulujeme Kubovi, rozdali si sušně, návratky na říjnové akce — „Starobělskou Pažbu a Ubongo“, „72 hodin“, »nové číslo« oddílového časopisu, sbalili si věci, rozloučili se, a vydali jsme se k domovům...

8. 10. — bylo po dvou deštivých dnech slunečno. Ještě před schůzkou sbírali přítomní kaštiny, když začala, vyrazili jsme na petanqueové hřiště.

Po cestě jsme potkali Káju a Káju i se psem. Na hřišti jsme potom zahráli na devět kol petanqueový zápas.

Po návratu ke klubovně jsme se pustili do připravené štafetové střelby z pistole. rozdělili jsme se na tři týmy a stříleli na špalíky.

Posléze jsme se přesunuli do klubovny a tam začali tvořit figurky z kaštanů. To jak, a komu, se vedlo si můžete prohlédnout v galerii. Během tvorby figurek hosté odstrojili z nástěnky předchozí dlouhodobou hru.

Na závěr jsme probrali víkendových »72 Hodin«, předali oddílovou kartičku za Starobělskou pažbu, Káji ml. několik loňských diplomů, a Lukášovi ceny za první místo v nejmladší kategorii na Pažbě. No a pak jsme si sbalili věci, rozloučili se, a vydali jsme se k domovům...

Na závěr jsme si rozdali »požvánku na Starobělskou pažbu«, a řekli si něco o hře UBONGO, ve které bude turnaj. A pak už jen hurá k domovům...

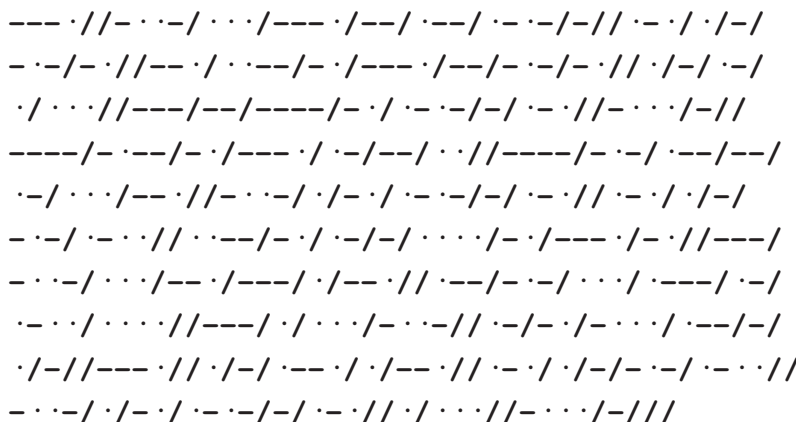
NAUČNÁ STEZKA REZAVKA

Žije zde velké množství ptáků, ale i obojživelníci a plazi. Toto území je chráněno jako přírodní rezervace od roku 1998.

 NĚCO NA BEDNU...

 Pro dnešek je pro vás připravena další klasická šifra. Vyluštěte a opovězte na otázku...

řešení pošlete na adresu: **sihasapa@centrum.cz**, nebo přineste na schůzku.

Řešení z minulého čísla: »pružina, píst a vzduch«

Starobělská pažba

4. října proběhl dvacátý třetí ročník naší střelecké soutěže pro veřejnost. Letos nám počasí přálo, jen ráno bylo hodně chladno.

Ze členů oddílu si nejlépe vedli Lukáš, Kája ml. a Seba, ti ve svých kategoriích obsadili místa na stupních vítězů. Jak si vedli další členové oddílu, si můžete prohlédnout v tabulce zde uvedené.

Absolutním vítězem se stal (po 22 letech) Pavouk. Letos mu stačilo 121 bodů, a na Pažbě bude mít štítek se jménem podruhé. Hranici 110 bodů překonalo deset střelců, dva nastříleli více než 120 bodů.

všichni na stupních 2. kategorie
prošli oddílem

Výsledky členů oddílů

		L	K	S	P	celkem	loni	
1	Pavouk	–	44	43	34	121	100	1/35
2	Okó	–	44	39	37	120	116	4/35
2	Dan	–	42	43	34	119	95	4/35
4	Kája	–	44	39	30	113	84	6/35
5	Milach	–	42	39	29	110	113	7/35
6	Eliška	–	38	37	30	105	–	9/34
7	Kukí	–	39	37	21	97	–	10/35
8	Kíkí	–	40	44	8	92	97	12/35
9	Kája ml.	44	–	30	9	83	86	2/7
10	Sebastián	33	–	27	14	74	42	3/7
11	Juráš	–	37	15	18	70	83	23/35
11	Oková	–	21	28	21	70	–	23/35
13	Jáša	–	29	25	13	67	–	27/35
14	Vašek	30	–	17	12	59	76	4/7
15	Jakub	35	–	13	10	58	41	5/7
16	Kasper	–	20	13	24	57	–	29/35
17	Ilja	–	16	11	22	49	–	32/35
18	Matěj	19	–	17	10	46	51	6/7
19	Maruška	22	–	21	3	46	–	6/7
20	Lukáš	24	14	–	0	38	31	1/7
21	Jiří vč.	17	13	–	0	30	40	3/7
22	Honza	18	0	–	8	26	51	4/7
23	Pavlík	1	14	–	3	17	–	5/7
24	Iva	4	0	–	1	5	38	6/7
25	Adam	0	0	–	0	0	–	7/7

ŘÍJEN **BODOVÁNÍ**

pořadí	jméno	1.10.	s454	paz	8.10.	72h	konika	celk
1.	Kuba	9	3	6	9	8	8	43
2.	Honza	7	3	7	7	8	9	41
3.	Lukáš	5	3	9	8	8	-	33
4.	Seba	6	-	7	4	7	8	32
5.	Pavlík	3	3	5	6	8	-	25
6.	Vašek	4	-	6	4	6	-	20
7.	Mat'o	8	-	-	3	6	-	17
8.	Damián	5	-	-	7	4	-	16
9.	Sam	9	-	-	6	-	-	15
10.	Adam	4	-	-	5	-	-	11
11.	Matěj	-	-	-	-	-	-	5
12.	Jirka y	-	-	-	-	-	-	-

půlčik

**72 hodin
2025 – nátěry**

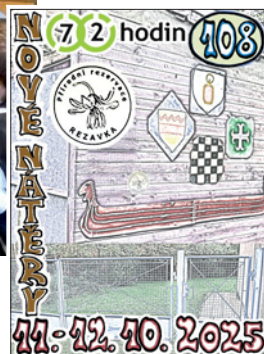
JAK TO LETOS BYLO

V sobotu jsme měli v plánu natřít střeleckou boudu a taky hlavní bránu. Potom umytí, odkrytí a nastěhování. Zvládli jsme to.

V neděli jsme byli na procházce v rezervaci Rezavka. Kusu přírody mezi silnicemi a sídlišti. Hledali kešky a dvě z pěti skutečně našli.

kolem druhé byla přestávka na oběd

společná fotka všech, kteří se zasloužili

